

τὰ ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα καταγίνεται εἶνε σπουδαί-
ότερα καὶ ἐπιπονώτερα.

Εἰ καὶ ὁ Βόρς ἐνίοτε παραφέρεται, ἡ σύζυγος
αὐτοῦ ὅμως μεταχειρίζεται πάντοτε μετὰ πραό-
τητος τοὺς νέους Κάρρους. Οὕτω καὶ μετὰ τὸ
τέρμα τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας οἱ Κάρροι
προτιμῶσι συνήθως, ἀντὶ νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐλευ-
θερίαν των, νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐργαζόμενοι πολλὰ
ἔτη ἀκόμη ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι, μέχρις οὗ νυμ-
φρευθῶσιν, ἤτοι μέχρις οὗ τὰ χρηματικά αὐτῶν
μέσα τοῖς ἐπιτρέψωσι νὰ ἀγοράσωσι μίαν γυναῖκα
καὶ νὰ διοργανώσωσιν οἰκίαν.

Παρὰ τοῖς Βόρς ὁ νόμος εἶνε εἰς τὸ ἔπακρον
αὐστηρὸς ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὀφείλουσι
νὰ μεταχειρίζωνται οἱ κύριοι τοὺς νέους Κάρρους.
Οἱ αἰκισμοὶ τιμωροῦνται μὲ πρόσημον, ἐάν δὲ
εἶνε λίαν βαρεῖς δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι τὴν βῆξιν
τοῦ συμβολαίου. Ὁ φιλόανθρωπος οὗτος θεσμὸς οὐ-
δόλως ὁμοιάζει μὲ τὴν δουλείαν, ὡς τινες δια-
τείνονται· οἱ ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις ἐργαζόμενοι
εἰσι περισσότερον περιωρισμένοι ἢ οἱ νέοι Κάρροι,
οἵτινες ἀνατρέφονται μετ' αὐτῶν τῶν τέκνων τῶν
Βόρς.

Συνέπεια ἄμεσος τῶν ἐθίμων τούτων παρὰ τοῖς
Κάρροις εἶνε, ὅτι ὅσῳ τις αὐτῶν ἔχει πλεονέτερα
τέκνα, τόσῳ εἶνε πλουσιώτερος, διότι καὶ τῶν
θυγατέρων ἢ ἀποκατάστασις, ἅμα ὡς φθάσωσιν
εἰς ὄραν γάμου, εἶνε διὰ τὸν πατέρα ἔργον ἐπι-
κερδέστατον. Ἐν ταῖς καφρικαῖς οἰκογενεαῖς κατὰ
τοσοῦτον ὁ Κάρρος εἶνε εὐτυχὴς καθόσον ἔχει
περισσότερας γυναῖκας καὶ τέκνα. Ἐντὸς τεσσα-
ρακονταετίας γίνεται πλοῦσις, δυνάμενος νὰ ζή-
σῃ ἐκ τοῦ εἰσοδήματός του, οὗτινος τὸ κεφάλαιον
ἐκπροσωποῦσι τὰ τέκνα του. N. Γ. Z.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἐν τῇ νήσῳ Μάν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὰς προ-
σεχεῖς ἐκλογὰς αἱ γυναῖκες ὅλῃ μετάρχωνται, τὸ
πρῶτον νῦν, τῆς ψηφοφορίας εἰς διορισμὸν τοῦ
νομοθετικοῦ σώματος τῆς νήσου. Τὸ δικαίωμα
τῆς ψήφου παρεχωρήθη εἰς πᾶσαν γυναῖκα ἔχου-
σαν κτήματι ἀποπέρον αὐτῇ ἐτησίαν πρόσοδον
μίας λίρας στερολίνας. Διὰ τῆς παρεχωρήσεως
ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος αὐξάνει
κατὰ 500 ἐκλογεῖς.

Φαίνεται δὲ ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ νόμος δὲν πα-
ραχωρεῖ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ
ἐκλέγεσθαι. Ἀλλὰ τὸ νέον τῆς νήσου νομοθετι-
κὸν σῶμα θέλει βεβιαίως συζητήσει νομοσχέδιόν
τι, δι' οὗ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐπικτείνεται
καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, τὰς πληρωνούσας ἐνοικίον
τι ἀντὶ νὰ ἔχωσιν ἰδιοκτησίαν. Kx Λ*.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς κἀθηται εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τρώ-
γει λαϊμαργῶς.

— Βλέπεις, λέγει ἡ μήτηρ του, τί καλὴ ποῦ

εἶνε ἡ παραμάνα σου; τί τῆς λὲς ποῦ σοῦ δίνει
τόσα καλὰ πράγματα; τῆς λὲς εὐχαριστῶ;

— Ὅχι! τῆς λέω νὰ μοῦ φέρῃ ἀκόμη κι' ἄλλο.

Μεταξὺ τοκογλύφων.

Ὁ εἰς αὐτῶν εἰδοποιεῖ τὸν συνάδελφόν του,
ὅτι ὁ υἱὸς του ἐδανείσθη παρ' αὐτοῦ ποσὸν τι χρη-
μάτων.

— Καὶ πρὸς πότα ταῖς 100 τοῦ τὰ ἐδώσατε;
ἔρωτᾷ ἀνήσυχος ὁ πατήρ.

— Πρὸς δώδεκα τοῖς 100.

— Τὸν ἀνόητον! Γιὰτί δὲν ἤλθε νὰ ζητήσῃ
ἀπὸ 'μένα; Ὅλ' τοῦ τὰ ἐδίδα μόνον πρὸς δέκα.

Ἐν συναναστροφῇ ὠμίλου προχθὲς περὶ τοῦ
κ. Β* * εἰς ἄκρον ἐγωῖστοῦ, καὶ τις ἐζήτησε νὰ
τὸν υπερασπίσῃ, λέγων ὅτι ἔχει πολλοὺς ἐχθρούς.

— Αὐτός; ὑπέλαβεν ἡ κυρία *N, ἥτις γνωρίζει
πολὺ καλὰ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, — πῶς
εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐχθρούς... ἄνθρωπος, ὁ ὁ-
ποῖος δὲν ἔκαμε ποτὲ καλὸν εἰς κανένα!

— Μεταξὺ μας, δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι ὁ Σ*
εἶνε βλάξ;

— Φίλτατε, δὲν πρέπει νὰ κακολογῇ κανεὶς
τὸν ὅμοιόν του.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * — Ποῖον εἶνε τὸ ἀσφαλδέστερον μέσον νὰ
τὰ χαλάσῃ τις μὲ τὸν φίλον του;

— Νὰ τοῦ δανείσῃ χρήματα.

* * * Τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοβοηθείας εἶνε πηγὴ
πάσης ἀληθοῦς προσοπιστικῆς προόδου, ὅταν δὲ ἐν-
υπάρχη εἰς πολλοὺς, γίνεται αἷτιον ἐθνικῆς ἰ-
σχύος καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Ἡ μὲν ἐξωτερικὴ βο-
ήθεια πολλάκις ἐξασθενίζει, ἡ δὲ ἐσωτερικὴ πάν-
τοτε ἐνισχύει. Ὅτι δὴποτε πράττεται ὑπὲρ προ-
σώπων ἢ τάξεων ἀμβλύνει τὸ πρὸς τὴν ἐργασίαν
κέντρον, καὶ ψυχραίνει τὸ αἶσθημα τῆς ἀνάγκης
νὰ ἐργασθῇ ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ· διὸ, ὅπου ἡ
κηδεμονία τῆς ἐξουσίας εἶνε ὑπερβολικὴ, ἐκεῖ ἡ
δραστηριότης τῶν ἀνθρώπων χαλαροῦται ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέρχεται ἀδυναμία.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐἰς τὰ ἤθη τῶν Ἀμερικανῶν τῆς Νέας
Ἰόρκης εἰπήχθη ἐπ' ἐσχάτων ὁ νεωτερισμὸς νὰ
μὴ δέχωνται εἰς τὸ ἐξῆς γαμήλια δῶρα. Τὰ εἰς
τοὺς φίλους τῶν μελλονύμφων στελλόμενα προσ-
κλητήρια φέρουσιν εἰς τινα αὐτῶν γωνίαν τὰς λέ-
ξεις: «Δῶρα δὲν εἶνε δεκτά». Ὁ νεωτερισμὸς οὗ-
τος δὲν εἶνε ἀπλῆς ἰδιοτροπίας γέννημα, ἀλλὰ
προέρχεται ἐκ λίαν πρακτικοῦ συλλογισμοῦ τῶν
παραδεχθέντων αὐτόν. Σύζυγός τις, καταστραφεὶς
οἰκονομικῶς, ἐπανελάμβανε συχνὰ ὅτι τῆς κατα-
στροφῆς του αἰτία ὑπῆρχαν τὰ ἀργυρᾶ ἐπιτρα-

δύση εἰς τὸν συναδέλφον του δεῖγμά τι τῆς πρὸς μεταμόρφωσιν ἐπιδεξιότητός του. Ἐν ᾧ λοιπὸν ὁ ἀμαξηλάτης περιμένει πάντοτε τοὺς μέλλοντας νὰ καταλάβωσι τὰς δύο ὑπολειπομένας κενὰς θέσεις, ὁ Garrick ἐξέρχεται ἡσυχά διὰ μιᾶς τῶν θυρίδων τῆς ἀμάξης, περικάμπτει τὴν ἀμαξάν, μετασχηματίζει τὸ πρόσωπόν του, καὶ παρουσιάζεται εἰς τὸν ἀμαξητάτην ὑπὸ νέαν ὄλως φάσιν.

Δις ἐπανάλαβε τὸ αὐτὸ τέχνασμα, καὶ δις ἔλαβε τὴν ὑπολειπομένην κενὴν θέσιν παρὰ τοῦ ἀμαξηλάτου ὡς νηλὺς τις.

Ὁ Preville ἔμενεν ἐκστατικὸς ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ.

Ὁ Garrick καταβαίνει καὶ τρίτον καὶ ζητεῖ τρίτην φορὰν παρὰ τοῦ ἀμαξηλάτου θέσιν, ἀλλ' ὁ ἀμαξηλάτης τὴν φορὰν αὐτὴν μαστίζει τοὺς ἵππους του καὶ ἀποκρίνεται.

— Ὅλαι αἱ θέσεις εἶνε κατειλημμένα.

Καὶ ἀναχωρεῖ ἀφίνων τὸν Garrick ἐμβρόντητον.

Ἡ Γερμανικὴ τις ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τοῦ κεντρικοῦ στρατιωτικοῦ σταθμοῦ τῶν γραμματοφόρων περιστρωῶν, ὃν ἔδρυσεν ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις. Ὁ σταθμὸς οὗτος εὐρίσκεται ἐν Κολωνίᾳ ἐντὸς μοναστηρίου τινός. Καὶ τὸ μὲν κατώτερον τῆς οἰκοδομῆς μέρος χρησιμεύει εἰς κατοικίαν τοῦ διευθυντοῦ καὶ περιέχει τὰ γραφεῖα, εἰς δὲ τὸ ἀνώτερον μένουσιν οἱ περιστροφόροι.

Παραπλεύρως τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἐγείρεται ἰσοψῆς μέγας περιστρωῶν ἐκ δικτυωτοῦ σιδήρου σύρματος, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὴν ἡμέραν αἱ περιστραφαί. Ἡ γύμνασις αὐτῶν γίνεται διαρκῶς διὰ τακτικῶν ἀεροδρομιῶν τὸν μὲν χειμῶνα συντόμων, μακρῶν δὲ τὸ θέρος, κέντρον δὲ, ἐν ᾧ γυμνάζονται πᾶσαι εἶνε ἡ Κολωνία, ὅθεν ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ἄλλους σταθμοὺς τῆς Μαυρῆνης, Στρασβούργου καὶ Μέντς. Ὁ κεντρικὸς σταθμὸς συνδέεται πρὸς τὸν τοῦ Βερολίνου δι' ἄλλων ἐν τῷ μεταξύ κειμένων, πάντες δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος προορίζονται εἰς ὑπηρεσίαν τῶν εἰς τὰ δυτικὰ σύνορα τῆς αὐτοκρατορίας κειμένων φρουρίων, ὅπως προσπορίσωσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας τὸ μὲσον ἐν περιπτώσει πολιορκίας νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν ἐκτὸς.

Ἄμα ὡς τὸ κατὰ τὴν τῆς Κολωνίας ἀποκτῆσθαι ἀρκούντα ἀριθμὸν γυμνασμένων περιστρωῶν, ὅμοιοι σταθμοὶ θέλουσιν ἰδρῆσθαι καὶ εἰς τὰ ἀνατολικά μεθόρια τοῦ Κράτους. Ἦδη ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἡ Ρωσσία ἔδρυσεν εἰς τὰ πρὸς τὴν Γερμανίαν μεθόρια αὐτῆς σταθμοὺς γραμματοφόρων περιστρωῶν.

Τὴν 1 Ἀπριλίου (ν), ὁ πρίγκηψ Βίσμארκ ἐώρασεν ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ τὴν ἐπέτειον τῆς γεννηθείας του. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ πρίγκηψ συνεπλήρωσε τὸ ἐξήκοστόν ἔκτον ἔτος τῆς

ἡλικίας του, ὅπερ ἐπίστευεν ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποβῇ αὐτῷ ἀπαίσιον, ἢ τοῦλάχιστον λίαν ἐπικίνδυνον. Ὁ μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ, ὅστις, καθὼς ἐγένετο γνωστὸν εἰς πάντας ἐκ τῆς ἀκριτοθυίας τοῦ ἄλλοτε ἐξ ἀπορρήτων αὐτοῦ Μαυρικίου Busch, ἔχρει τὴν δεισιδαιμονίαν νὰ θεωρῇ ἀποφράδα τὴν παρασκευὴν, φοβεῖται ἐπίσης τοὺς ἀριθμοὺς, ἰδιαζόντως δὲ ταραττεῖ αὐτὸν ἡ καθαλιστικὴ θέα τοῦ ἀριθμοῦ 66.

Ὁ Μαυρικίος Busch διηγεῖται ὅτι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1870 ὁ πρίγκηψ Βίσμארκ ἀνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιούσαν συνέντευξιν τινα μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Boyer, ὑπασπιστοῦ τοῦ Βαζαῖν ἐλθόντος εἰς Βεροσλίαις ἵνα διαπραγματευθῇ μετ' αὐτοῦ, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο παρασκευὴ, καὶ πρὸς τούτοις 14ῃ τοῦ μηνός, ἦτοι ἐπέτειος τῶν μαχῶν τῆς Ίένης καὶ τῆς Hochkirchen.

Περὶ τῶν ἰδιοτρόπων ὁρέξεων τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἐγράφησαν ἤδη ἱκανά. Τελευταῖον πάλιν ἐφημερὶς τις ἀναφέρει τὰ ἐπόμενα. Ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτοῦ, ἐν Μονάχῳ, κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως κατεσκευάσθη μικρὰ τις τοποθεσία, ὁμοία πρὸς τὰς ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπαντωμένας, περιέχουσιν δὲ λίμνην ὑπὸ ὁρέων περιβαλλομένην, ὁρέων πλαστῶν, ἐννοεῖται, ὅποια εἶνε ἐκεῖνα, ὧν χρῆσις γίνεται εἰς τὰ θέατρα. Ὅταν ὁ βασιλεὺς περιδιαβάξῃ ἐντὸς τῆς λίμνης ἐπὶ γόνδολαις, μεταξὺ τῶν πλαστῶν ὁρέων ἀπολύονται αἶγες, ἀλλὰ αἶγες πραγματικαί, αἵτινες συμπληροῦσι τὴν φρεναπάτην τοῦ βασιλέως, φανταζομένου ὅτι εὐρίσκεται ἐν Ἑλβετίᾳ.

Τὸν χειμῶνα ὁ ἡγεμὼν περιδιαβάξῃ ἐνίοτε ἐν μεγαλοπρεπεῖ ἑλκῆθρῳ, οὗτινος εἰς τὰ ὄπισθεν ἵσταται ἄγαλμα τῆς Νίκης, κρατούσης στέφανον ἀκριβῶς ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρὸς ἀπάλειψιν κηλίδων σκωρίας ἐκ λευκῶν ὑφασμάτων ἀσφαλὲς μέσον εἶνε ἡ χρῆσις ἀραιῆς διαλύσεως ἁλατός τινος τοῦ ὑποξειδίου τοῦ κασιτέρου, εἰς ἣν ἐμβυπτίζομενον τὸ κηλιδωμένον μέρος ταχέως ἀποχρωματίζεται. Ἐν ἑλλείψει ὁμοῦ τοιοῦτου τινός ἁλατος ἡ χρῆσις πυκνῆς διαλύσεως ὀξυαλοῦ ὀξέος ἐντὸς κοχλιαρίου ἐκ κασιτέρου τιθεμένη φέρει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἢ παρουσία τοῦ μεταλλικοῦ κασιτέρου σπουδαίως ἐπενεργεῖ πρὸς ταχύτεραν καὶ ἐντελεστέραν ἀπάλειψιν τῶν ἐκ τῆς σκωρίας κηλίδων. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις πρέπει τὸ ὑφασμα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας νὰ ἀποπλύνεται καλῶς διὰ πολλοῦ ὕδατος, ἄλλως ἐπίκειται φόβος φθορᾶς τῶν ἵνῶν τοῦ ὑφάσματος.